

Kolory Polski - Rawa Mazowiecka

Wykonawcy:

Zespół Muzyki Cerkiewnej Varslavia - laureat Grand Prix 43. Międzynarodowego Festiwalu "Hajnowskie Dni Muzyki Cerkiewnej"

Miłosz Bogić - dyrygent

Ksenia Kamenko - sopran

Kateryna Kuznetsova - alt

Filip Awksietijuk - bas

Antoni Marek - tenor

W programie:

wielogłos gruziński - Christe Agsdga (Troparion Paschy "Chrystus Zmartwychwstał")

Stevan Mokranjac - Tebe Boga Hvalim (Te Deum)

Petr Dinev - Błogosłowi dusze moja Gospoda (Psalm 103)

Oleksandr Tarasenko - Pod Twoju myłost (Pod Twoją obronę) (solo: Ksenia Kamenko)

wielogłos diemiestwienny - Swiatyj Boże (Trysagion Święty Boże) (solo: Kateryna Kuznetsova)

ks. Piotr Gutkiewicz - Kondakion Św. Mikołaja

Vladimir Milosavljević - Pokajniczka Molitva (Psalm 6) (solo: Filip Awksietijuk)

Romuald Twardowski - Wsiakoje dychanije

Gienadij Łapajew - Pokajanija otwierzi mi dwiery

Grigorij Lwowski - Nynie siły niebiesnyja

Michał Łaszewicz - Spodobi Gospodi

Michał Warszucki - „Bogorodice Diewo” (solo: Filip Awksietijuk)

Sergiusz Rachmaninow - „Błogosłowien jesi Gospodi” (solo: Antoni Marek)

Dmytro Bortnianski - Koncert nr 15 „Priiditie wospoim ludije”

Piotr Czajkowski - „Aniele Wopijasze”

Paweł Czesnokow - „Spasienije sodiełał”

Zwycięski występ na tegorocznych Hajnowskich Dniach Muzyki Cerkiewnej zespół Varslavia stworzył tradycyjnym, gruzińskim wielogłosem „Christe Aghsdga”. To jedno z piękniejszych opracowań troparionu paschalnego – dziękczynnego hymnu, który w trakcie liturgii okresu wielkanocnego wielokrotnie rozbrzmiewa w kościołach obrządku wschodniego. W ascetycznym, ale i niezwykle mocnym, dźwięcznym śpiewie chóru Miłosza Bogicia słycać i pokorę, i doniosłość, i wdzięczność, i szczęście, jakie towarzyszą człowiekowi w obliczu zetknięcia z jedną z największych tajemnic chrześcijańskiej wiary – tajemnicą zmartwychwstania.

Właśnie nieoczywistość i złożony charakter, cechujące pojmowanie radości w kościele prawosławnym, prowadziły dyrektora artystycznego i dyrygenta zespołu przy układaniu programu koncertu. Między innymi dlatego znalazło się w nim nie tylko wiele pozycji odwołujących się do radości paschalnej, ale i hymnów wielkopostnych, opowiadających o zachodzącej w człowieku przemianie – o drodze od żalu i skruchy do miłości i przebaczenia. Pieśni cerkiewne początkowo utrzymane były w formie jednogłosowych, recytacyjno-psalmodycznych śpiewów. Oparte na skalach modalnych melodie zaadaptowane zostały przez Słowian wschodnich z chwilą przyjęcia chrześcijaństwa bizantyjskiego. Wraz z tłumaczeniem tekstów liturgicznych na staro-cerkiewno-słowiański i idącymi za nim zmianami akcentów sylabicznych oraz melodycznych fraz zaczęły się stopniowo uniezależniać. Coraz częściej przyjmowały formy wielogłosowe, których różne warianty zabrzmiały w Kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Rawie Mazowieckiej.

Historia fary sięga pierwszej połowy XVII wieku, choć pierwsze wzmianki o rawskiej parafii datuje się już na wiek XII. Murowany kościół wzniesiony został w stylu barokowym i tak też utrzymane jest wnętrze wraz z siedmioma ołtarzami. Wśród nich znaleźć można polichromowany na niebiesko ołtarz główny, którego centralny obraz przedstawia patronkę świątyni. Do obrazu pozować miała jedna z rawskich parafianek, nie znaleziono jednak (jak na razie) potwierdzenia tej hipotezy w archiwach. Świątynia przechodziła przez ręce jezuitów, pijarów i księży miechowitów, aż w końcu oddano ją pod opiekę księży diecezjalnych, którzy do dziś sprawują nad nią pieczę.